

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravnništvo i tiskarna. Cena oglasov 1 cm² 75 par; 1/4 stran: dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v »Poslanom« 2.50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na sküpní naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravníštvi v Crenšovcih; Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

Hrvatstvo-Slovenstvo.

Že dugo časa, ka so nešterni ljudje zavlekli na dnevni red iz svoje ropotarnice geslo, je Slovenska Krajina Hrvatska ali Slovenska.

Zagrebske novine so začnole z velikim tekom segrevati, ka je skühao „Néplap“ pa pokojne „Naše Novine“.

Zakaj nemre z drugov rečjov nieden Slovenec — Hrvatov tak nega — v Slovenskoj Krajini misliti na priklüčitev k Hrvatski.

To pitanje — naj nam bratje Hrvatje dovolijo — moremo malo tüdi prevejati mi, vej so ga mleli oni dosta časa. Tem bole, ar se ide za nas — brezi nas.

Či kaj začinjamo navadno dvoje moremo meti pred očmi. Jeli je dobra i dobičkanosna novotarija, pa či je potrebna. Tak je ta priklüčitev. Jeli je hasnovita? Jeli je potrebna?

Gledajmo odkec je prišla miseo priklüčitev k Hrvatskoj!

Prišla je — kak šteč se komi čüdno vidi — z Varaždina. Tam se je zlegla. Znano je, ka Varaždin spi sen pravičnoga od 1918. leta naprej, nemre se zdramiti, on je mrtev. Prle je bilo glavno mesto županije, kak takši je meo pogoje za razvitek. Vnogo uradništvo, tühinci, vse to je minolo ž njega. Hrame ne zida nišče, stanüvanja neišče nišče. Zaslüžka delavec ne najde v njem.

Prle so trgovci pa meštri v vüpanji, ka de se mesto širilo, razširjavali, povekšavali svoje trgovine. Vse to pa zaman. Mesto spi, küpčija pa tüdi. Edno z drugim. Vodilni možje so sprevidili, ka same parade negdašnjih strelcov ne prinesejo zaželjenoga dobička.

Sli so stopaj naprej. Tüdi Čakovčarom je prav prišlo gibanje za oblast v Varaždinu, s toga bi tüdi Čakovec meo hasek.

Čakovec, šteri je za Vogrov igrao veliko vlogo, šteri se edino Vogrom ma zahvaliti, ka je takrekoč prek noči zraseo z Medjim. ravnice, je z veseljom pozdravo to gibanje. Čakovec je bio središče madjarizacije, Čakovec je bio grad, iz šteroga so Vogri sistematično (po plani) napadali na žalost z dobrim uspehom — ino osvajali hrvatsko Medjimurje. Ešče 2 desetletji pa nega Hrvatov v Medjimurji. Vogri ešče zdaj z ponosom gučijo od Čakovca. Starci bi se z strahom zavlekli za peč, mladina bi pa gizdavo zdignola glavo rekoč „az magyar vagyok“. Večkrat so s ponosom napisali kak se lepo

hungarizira hrvatski narod, kak je vören državlan Hungarije.

Tak Čakovec. Valovje toga gibanja je vderalo naprej, šlo je prek Müre i najšlo za volo lege rodovitna tla v D. Lendavi.

Ka je Lendava? Lendava ešče na hüjšem stoji, kak Čakovec ali Varaždin. Ona niti okolice nema, stisnjena je v kot. Vsa-komi je spoti. Zato tüdi drevene vsa leta ide nazaj. Isto bi bila Lendava, ka je zdaj, či bi pod Vogrsko spadnola, ravnotak bi ostala v koti. Najbogše bi včtinoli Lendavčarje svoječasno — ne nam „tótom“ — nego sami sebi či bi sami zahtevali, ka bi meja državna kre Krke tekla. Edino to bi zdignolo Lendavo, kak obmejno mesto.

Ta mesta, njüvi trgovci, pa nišče drugi, so zainteresirani pri priklüčitvi Slovenske Krajine k Hrvatskoj. Za te kroge bi vse to melo pomen.

Istina — pravijo — krivica se godi hrvatskomi Medjimurji, ar je Mariborskoj oblasti priklüčeno. A zakaj ščejo krivico z krivicov popraviti ino priklüčiti Slovensko Krajino k Varaždinu? Zato, ar nakanijo hrvatsko-trgovska inachi hrvatsko-židovska gospoda iz svojih interesov združiti Zagorje, Medjimurje z Slovenskov Krajinov v Varaždinskoj oblasti.

Vendar je medjimurski dialekt bliže slovenskomi kak pa naš k štokavskoj hrvaščini!

Kde je doslednost? Ali se v Zagrebi ne čüje štokavski gučati?

Gda vidimo, ka je za hrbtom celomi „zgrablivo-nacionalnomi“ gibanji hrvatstva prek Müre, moremo tüdi pazko meti, što stoji pri nas za to delo — Vogri, združeni z onimi, šterim je ne bilo za svoje slovenstvo, i šteri bi za skledo leče vütro že odali dnes doblepo hrvatstvo. Znano, ka Vogre ne vleče, ne hrvatstvo ne slovenstvo za nje je to vseedno. Hrvatstvo njim slüži za prikrivanje njüvih pravih stremlenj ino žel. V Radičovom razarajočem deli vidijo svoje vüpanje oživeti.

Ne čüdo či je Zagreb prevzeo tutorstvo nad celim delom, nad nerojenim detetom. Njegova doslednost nam je dobro znana. V svoji agitaciji i brezmejnoj demagogiji ne prebira škeri, prav njemi pride vse.

Istina, po vavlüvanji hrvatskih krogov ne so bile prej prvejše volitve plebiscit za hrvatsko ali slovenstvo Slovenske Krajine. Rekši samo zato ar so radičovci ostali v manjšini. To je nekak tak po ciganskem zišlo. — Cigana so zgrabili ravnoč, gda je

zajahao vkradjenoga konja. Na pitanje zakaj jaše lüčkoga konja, je pravo, ka je ne mogeo mimo, ar odzajaj brše naprej grzé, ognoti se pa ne mogeo za volo voske poti. Vse to se je delalo na hasek nacionalnim hrvatskim krogom pa Vogrom proti nam. Čidi interesi so se pri tom „nacionalnom“ deli združili.

Višek nesramnosti je to, ka so zahtevali sankcijo za svoj nevalani poseo od nas, kem se šlo za kožo. Edni so mislili, ka majo za opraviti pri nas z ljudmi, kakše majo na zbero doma. Drugi so se itak ne zdramili z Vogrske nadvlade, gda so oni vladali, Slovenci pa robili. Iz vsega toga bi dobili ešče nekaj. — Na kratci, herbali bi zagorsko manjost pa zapüščenost.

Mi kmetski narod v Slovenski Krajini smo v obdelavanji naše zemle pred 50 letmi bili naprej od Zagorca i Medjimurja. Mamo se teda kaj včiti mi od Hrvatov hasnovitoga? Ne. — Naš kmet, naš delavec že od nekda zna ka se gošča trejbi, krči, ne samo zato, naj mlada lepša zras-te, nego za drva, štera na té način dobi. V celoj Slovenskoj Krajini nega tak manjarnoga kmeta, šteri bi trpo, ne penovjé, nego sam sameren pén na svojoj njivi, šteroga bi se mogeo ogibati tak peški z motikov, kak z plügom. — Jeli tü tüdi slaba zemla kriva siromaštva? — Vse to lejko vidite na svoje oči med potjov od nas v Zagreb skoz Zagorje. Ka si naj začnejo tam, gde same pečine majo na njivi na mesto penjov? Ali to zaslüži drugo ime od manjosti?

Drugó njim nezrasté, kak kukurca. Pravimo ka je tak. Pri nas vsaki zna, ka je tüdi za kukurcu potrebno jesensko oranje za volo dostopa zimske vlage v globokejše plastovje zemlé. Tak tüdi delamo. Ite gledat na Hrvatsko, k vüzmi najdete nezorano lanjsko kukarišče.

Je to napredüvanje v gospodarstvu? Mo šli mi nazaj k to-mi? Naj bomo v politiki, v jeziki ino tüdi v tom — bratstvu pa ednakosti za volo — edni. Istini na lübo — či mi glyj naši Vogri zamerijo — povedano. Vogrom je dosta ležej razmiti v tom Hrvate kak pa nas, vej so v tom nekak na istoj višini. To se lejko pri nas v Sl. Krajini vidi. Nanč je nepotrebno daleč oditi. Vzemimo slovensko ves, vogrsko pa edno zagorsko. Razloček je očivesen. Vsešiom vzemimo edno hišo. Naša slovenska hiša pa njena okolica je navadno čista, či ravno je siromaštvo doma. To so nam tüdi Vogri priznali, — omenim to tistim na lübo, šterim so Vogri eš-

če vse. Vzemte vogrsko hišo, pa nekaj iz Zagorja, ka izgleda kak hiša. Pa te pali vidli razloček.

Što se čüdiva pri nas, či vidi močne moške hoditi okrog z žaklom na rami kodivat silje i drugó? Mamo mi s toga hasek? Hodijo naši okoli po drugih krajih kodivat? Ne. Delo pač, delo to išče naš siromaški človek.

Vidi se pa kulturno delo Radičovcov med narodom tüdi že prinasa na našem Goričkom, gde so prej edino Radičovske krave obarvane metelic.

Mogoče pa pridobimo kaj z izvrstnimi školami, štere je nedavno glaso Radič celomi sveti, ka je odpre. To so takzvané „letne šole“ pod vedrim nebom za tistih desetjézér decé, štera ne hodijo v zagrebški oblasti v šolo. Ali so nam potrebni takši tečaji na mesto šestrazrednih šol? Mo šli mi rakovo pot? Jeli se kaj takšega lejko zgodi zdaj pri nas, ka ostane telko decé doma s tala z manjosti starišov, s tala šolskih oblastih. Gvüšno ne. Nemamo lejko zadosta izdatkov? Radi bi v prišestnosti drugim postavljali šole. To je hvale vredno.

Ka nam ostane? Zakaj bi se nam splačalo oditi pod hrvatsko oblast? Nikaj.

Zakaj bi se dali žedni prek vodé pripelati?

Gospodarske razmere so v teh hrvatskih krajih jako slabe, kelko je tomi krivo lüstvo, za volo svoje prirojene brezbriznosti telko so tüdi oblasti dopriñesle k tomi z svojom malomarnostjov.

Splošna izobraženost naroda je tü tüdi na nižoj stübi kak pri nas. Niti se ne da primerjati z našimimi prilikami. Analfabetizem je pri nas takrekoč nepoznani, a v Zagorji ešče itak lepo cveté.

Dobimo kaj z jezikom hrvatskim, mo bole razmili kak pismeno slovenščino? To bi te vido vsaki, kda bi prišli pod štokavsko-hrvatsko upravno oblast in šolstvo. Zakaj silimo teda pod Hrvatsko. Zakaj je nam ostaviti, zatajiti svoje pradedeke?

Z kokošečega jajca se zleže pišče, pa ne purani, niti reca. Oroslan tüdi ne rodi mačke.

Samo mi smo prišli tak daleč, ka bi se mogli tüjincom na lübo odpovedati svojega slovenstva zdaj, gda smo gratali lastniki svojih tleh? Zakaj?

Mi Slovenci Slovenske Krajine smo se vsigdar branili na vse sile proti potüjčevanji. Vodila nas je miseo „obvarvati slovensko grüdo naših očakov“, ali naj zdaj popüstim ino se damo znovič podjarmiti?

Ne vörjem, ka bi nam jarem jezero letnoga robstva tak

sladek gratao ino potreben, ka brezi njega ne bi mogli biti, kak plantav brezi palice.

Nemremo biti? Naš narod ma nekšo skrivno prirojeno moč, pasivne odpornosti, žilavosti. Grčevito se drži starin svojih, tak tudi jezika, čí gli ga že mnogo desetletja v šoli ino v uradi ne číu gučati. S tov žilavostjov smo se občevali jezero let proti po broji močnejšim.

Slovenski narod naše Krajine bo tudi nadale zna búdno čuvati svojo óročino, ne samo proti zviúnešnjim nego tudi proti domačim neprijatelom. Ne vkanimo se, zdaj je mogoče vno-gomi nejasno, zakaj se o tem piše, gda drúgi mirújejo. Ne mirújejo drúgi, delajo mogoče bole kak prle gda so kričali. „Pes, šteri laja ne vje“. »Tiha voda v breg deré« so pregovori, šteri nas naj včijo, ka mo pazili.

Ešče je važno nekaj. Spotimo gřablive Hrvate — čí je njim resan tak velka briga hrvatstvo — na edno reč. Meli ste, pa tudi mate priliko ne širiti nego očuvati svoje postojanke prek Drave, ne pa prek Múre. Somogy, Zala i Baranja je po Vogrski statistiki puno Hrvatov. Ste kaj včínoli za njé? Gde ste bili Vi, gda so Kranjci pa Štajerci že od negda meli z nami vezi potom Drúštva sv. Mohora? Čí bi se vi Hrvatje prle prebúdíli, bi zdaj meli kama segati z vašimi dugimi prstmi, pa vam tudi ne bi trbelo čakati na pečene gostane, do-keč vam drúgi skopa z žerjavice.

Naj tudi to slúži za példo nam Slovencom? Ne. »Tvoje pošttij lúckomi daj mir«, pravi naš pregovor. To naj vala za vse, šteri rovarijo bodi že skrivoma, bodi očivesno proti slovenstvu naše Slovenske Krajine.

Panonicus.

NEDELA.

v posti štrta, Evangelij je spisao sv. Janoš v 6. poglavji od 1.—12 vrste. „Bio je blúzi vúzem, židovski svetek“.

Blúzi je bio židovski vúzem, kda je Jezus čúdivito nasito 5000 mož v púščavi. Tudi naš vúzem prihaje vsaki den bliže in zato zove sv. Mati Cerkev z denešnjim sv. evangelijom vse vernike k sv. Oltarskomi svestvi, opomina je na nebeski krúh, s šterim naš Odrešenik ešče na bole čúdiviti način nahranja v tom postnom časi milijone očiščeni i po svetosti želeči dúš.

O kelko božega blagoslova bi prišlo na našo verno Slovensko Krajino, čí bi vsi naši verniki, posebno naša mladina dobro opravili sv. spoved in vredno pristopili k sv. prečiščavanji.

Sv. Maticerkev opomina in zove vse mladence i mladenke k pogostani sv. prečiščavanji. Što ne ve, kelkoga pomena in važnosti je ravno mladost za mladoga človeka? Od 14.—20 leta si vsaki zida fundamevt svoje bodoče sreče ali pa nesreče. V tom časi kopni mlado srce po prijateljstvu i ljúbezni. Kde najde bole vernoga prijatelja, kde lepšo in zvišenejšo ljúbezen kak pri Evharističnom krali? Mladina v tom časi potrebúje vučitelja, ki jo naj vodi v skušnjavaj življenja. Kde najde bogšega voditelja kak je Jezus v presv. Oltarskom svestvi?

Mladina je podobna ogračeki, šteroga trbe na sprotoletje okopati, posejati, zalevati i opleti, da sklíjejo in cvetejo v njem lepo dišeče rožice. Mladina je podobna mladomi drevi, štero moramo cepiti, da redi plemeniti sad. Čí šče mladina cveteti i roditi sad krščanskih jakosti, mora ográček svojega srca gojiti dúšo svojo

oplemenetiti s hranov božega Vrtnara. Keliko je dnesden vsepovsedi slane zapelavanja, kelko ščetajlja smešenja sv. čistoga življenja, kelko trnjov slabih zglédov? Što bi se čúdivao, da mladina, ki je tako vetrna i veselja žedna, spadne i se izgúbi.

Proti vsem nevarnostim pobožnoga življenja mamó najmočnejše orožje, i vrasstvo pogosto vredno sv. prečiščavanja. V sv. prečiščavenji je molitev, s šterov vse premoremo i postanemo talniki bože moči, vej prihaja v naše srce Pastir naših dúš, Delivec milosti, Ljubitelj čistih in svetih dúš. V sv. prečiščavanji je zatajevanje, ki prisili mladeniča, da čuva nad seboj, da spunjavle svoje dužnosti i je pokoren svojim staršom. I misel, da je zajtra sprejao Jezusa in da ga drúgi den pali sprime, ga priganja, da se zatajúje v čemeraj, v laži, v pijančúvanji in v razvúzdani nagnevaj.

V pogostom sv. prečiščavanji zlíbi mladina sv. čistost, spoznavle samoga sebe in sprime posebno milost stanovitnosti v dobrom. Sv. Filip Neri, goreč, moder in priljúbeni spovednik i voditeo mladine je pravo pomenlive reči: »Edino sredstvo, ki občúva mladino verno in čisto in jo varje spadaja, je pogosto sv. prečiščavanje«. Po rečaj toga ljubitelja mladine se naj ravna naša mladina in zraste po naši kraje nova mladina, vsa prerojena, verna, značajna, potrpežliva i v veselje svojim staršom i čast sv. Materecerkvi.

Murska Sobota.

— Prek noči, bi lahko pravili se je zdignola trgovina g. Dittricha za edno nadstropje (štók), štero je toti ne namenjeno za stanovanje, nego za skla-

dišče, pa tudi to pomeni napredek za našo Soboto.

— Nova ednonadstropna hiža. Skladiščni pa zenkraj tudi stanovanjski deo trgovske hiže g. Bergera kre Aleksandrove ceste so pretečeni teden podrlí do teo. Na tom mestí name-ravle gospodar postaviti ednonadstropen hram, šteroga spodnji prostori bi slúžili za skladišče, zgoranji pa za stanovanje. Z delom so že začeli.

— Ešče drúge na novo začnjene zidine. Kre nove vulice, štero so lani potegnoli od Šolske proti Polskoj vulici, so pretečeni teden začeli kopati fundamente za dve noví hiži, edno za g. ravnatela Soukupa, drúgo za g. mizera Šafrana. Poleg Peterkova železnoga dvora, na konci Aleksandrove ceste pa si da zozidati visíko ednonadstropno vilo g. notar Koder.

— Skrb varaške občine. Varaška občina je dala minoči teden očistiti i obžagati vse sadovnjake; zvún toga je dala po vsej nasadaj, kde so se lansko leto posúšili sajeniki names-to nji nasadati drúge. Mi samo apeliramo na varaško občino, da naj tudi med letom ne pozabi na svoje nasade i naj skrbi, da je nedo razločni brezvestni ljúdje vničúvali. Pa ne samo občina, nego tudi vsaki Sobočanec v prvój vrstí pa bližanji posestniki naj gledajo na to, da dobi Sobota kem lepše lice, ar nas posebno po tom sodijo túhinci, šteri prihajajo v kem vekšem broji v naš varaš.

Slovenska Krajina.

— Pali i banka menje. Slovenska banka v D. Lendavi je likvidirala. Ljúdje, šteri so meli v njoj vlozene penezé, so jako razburkani.

— Čestítka. Joško Monda, poštni uradnik, doma z Beltinec se minoči teden poročo z gdč. Pavlicov Monda

Romanje v Rim.

Na poti.

Iz Asisija je potúvanje proti severi jako kratkočasno. Istina, da je bila neznozna vročina, vendar se je oko napojilo lepote umbrijski pokrajin. Zvúnredno lepo lego ma varaš Perugia. Na ednom malom breščeki je zozidano tak, da se ti vidi, ka je celi varaš eden sam velki hram.

Proti večeri smo prišli k Trasi-menskomi jezeri i nazaj na tisto železnico, po šteroj smo se pripelali v Rim. Železnica ide tiščeč kre brega, zato smo od bližine lahko vživali lepote večerne zarje na jezeri. Pa naši Slovenci znajo dosta bole zrabiti takšne naravne lepote, napravijo polek ešče vugodna prebivališča, da tak bogate túhince prizovejo v svoje kraje i majo od toga dosta haska.

Po mirno prevoženoj noči smo se zajtra zbudili v Padovi, kde je živo i delao sv. Anton Padovanski. Ar je vlak stao samo nekaj vór, telko da smo lahko odmešúvali, sva z g. Kleklom iskala najprle cerkev, da opraviva svojo dužnost. Itaki v cerkvi sam pa opazo, da so Padovančanje dosta bole prijazni kak dol v notrašnjosti Italije. Tudi ovači se opazi, ka so že ne samo taljanski obrazi, nego pravi slovenski Janezi i nemški Mihnli, le gučijo taljanski. Med vsemi varaši, ka smo je prehodili, je v Padovi vse naj-falejšje bilo.

Paščila sva se v cerkev sv. Antona, da se njemi zahvaliva za srečno potúvanje. Po vozki i okročeni vulicaj i vnogom spitavanji se nama je posrečilo priti ta. Cerkev je kolosalno velika i lepa. Izredno dosta romarov je bilo v njoj, tak da sva se komaj pririnola do svetnikovoga groba. Pomolila sva se, nato pa hitro na vlak, na šteroga sva prišla zadnji čas pred odhodom. Tudi, čí bi vlak zamúdila, naj nebi dosta postrašilo, ar je Padova samo nekaj kilometrov vkrej od Benetk, kama smo bili za tisti den namenjeni i kama vozi v najvejšem časi tudi električna železnica.

Benetke.

Kda smo se pelali od Padove, se mi je v spomi obúdílo vse, ka sam číu pripovidavati pokojnoga Cemeštrovoga vújca, ki so bili duga leta v Benetkaj pri vojakaj. Kelko golobov je na Markovom plací, da so krotki, tak ka na roko sedejo človeki. Kda de ji prej telko, ka pokrijejo ves Markov trg s cerkvov vred, te de rešena devica, štera je zakunjena v dožovoj palači. Pripovidavali so nadale kelko stub ma Markov túren i da je po nji jahao casar Napoljon s konjom gor na vrh. Znali so tudi praviti, da je je tam eden most, na šterom je napravljena železna devojka. Na smrt osodjene so pelali na te most, kde so morali iti k železnoj podobi i jo kúšnoti. Pri tom so zmrsili nekšo napravo, da je devojka vtegncla svoje roke, pograbila na smrt osodjenoga, začela se z

njim vrteti i ga pri tom z noži na drogno zrezala. Mrtvo telo je spadnolo dol v morje, da so je ribe pojele. Takši spomini na pripovedavajočega vújca so mi blodili v glavi, kda smo se od Padove med lepo obdelanimi polami vozili proti Mestre, predvaraši Benetk.

Od kolodvora v Mestraj je vlak zavino na most, šteri veže súho zemlo z Benetkami. Most je dugi 3 jezero 600 metrov i zidani na kolje, štero je naponi zabito v lagune (plitvo morje). Nekam groza me je obhajala, kda je vlak z vsov hitrostjov drdrao po toj 9 metrov šorkoj poti na sredini morske vode. Ka čí bi se kde kaj zrušilo i bi zleteli z vlakom vred na dno morja.

Benetke so zidane na tak zvani lagunaj. Lagune so zvekšega nastanole tak, ka so vode, štere se stekajo v morje, naplavile s sebov dosta paonice i z njov zapalile dno morja, da je postalo plitvo. Namestaj so se pokazali z morja mali otoki (sigeti).

Pradedeki Benečanov so nekda živeli na súhom, v 5. stoletji po Kristusi pa so se z bojazni pred divjimi Huni i Obri meknoli na male otoke v lagunaj. Začeli so z trgovinov. Benetke so s časom razvile v najmočnejše gospodstvo na morji. V srednjem veki je Benečanov nihče ne mogeo na morji strahúvati. Doma se kopičilo bogastvo. Bogato opremlene mramornate palače svedočijo od indašnjega blagostanja Benečanov. Prostor na otokaj je bio počasi pretesen, zato so za-

čeli bogati trgovci delati hiže na morje. V te namen so najprle v morskó plitvino zabili edno do ovoga cela stebila od velkoga drevja, štera so sekali na slovenskom Krasí. Ta stebila so v solenoj morskoj vodi ščasoma popunoma okamenola. Na stebila so položili velke kamene ploče i na te zidali. Tak je večina Benetk zozidana na morje. Ljúdje teda ne hodijo samo po vulicaj, štere so vozke, da names-taj komaj dva vštric ideta, nego po kanalaj se vozijo z vozki i dugimi ladjicami, šterim pravijo »gondola«. V varaši je 154 takši kanalov. Prek nji je napravljeni 408 mostov, ki vežejo posamične dele varaša vkúper. Čí teda premislímo, da se hišne stene zdigavlejo iz vode vó i da se sijaj vno-gi marmornati palač odbija na morskoj gladini, si lahko vsaki predstavla, da je varaš resan nekaj lepoga.

Najvekši med vsemi kanalami je Velki kanal (Canal grande). Dugi je skoro 4 kilom. i 70 metrov šorki. V pedobi velkoga S reže celi varaš na dvoje. Po njem vozijo tudi preci velke parne ladje (hajovje), i nebroj motorni čolnekov pa gondol. To je vekše súkanje pa obračanje kak čí bi vulca na súhom bila. Na ednom konci toga kanala je železnična postaja, na drúgom pa trg (plac) sv. Marka, kama smo bili najprle namenjeni. Vseli smo na edno parno ladjo, da nas je pelala mimo sijajni mramornati palač nekdašnji benečanski bogatašov k cerkvi svetoga Marka.

(Dale).

roj. Pavlin. Mladomi pari iskreno čestitamo!

— **Bogojina.** Na svetek sv. Jožefa so meli naši Orli pali eden lepi den. Predpoldnevom so bili vsi pri sv. meši i so pristopili k vkupnoma sv. prečiščavanju. Zadvečara pa je bio v društvenom domu lepi družabni večer. Najprle so nam veleč. g. plivanoš razložili zgodovino i razvoj orlovskoga društva. Pri tom smo spoznali, kak jako je v današnjem času potrebno mladinsko društvo, da občuva mladino pred slabov pajdašijov. Nato je bila svetešnja obluba novi članov. Tamburaški zbor nam je pod vodstvom g. Breliha par lepi komadov zigrano, pevski zbor pa pod vodstvom g. Benkoviča mlo spovevao nekaj prireditvi primerni pesmi. Sledile so tomi deklamacije. Te večer je tudi vzeo od društva slovo bivši tajnik Franc Horvat, ki je te dneve odišeo k vojakom. Bog nam daj doživeti ešče več takši veselí dnevov.

— **Görlinci.** Pri nas mamó edno oštarijo pod vekov ali kak pravijo pinteš krčma. Ne je bilo zadosta, ka se je za fašenka tam pilo dostakrat čerez red, nego na prvo postno nedelo so ešče prišli nekši starejši moški pa ženske i se znabili do pohujšanje. Mi Görlinčarje se opravičeno pitamo, zakaj te vnoge krčme? Ali resan ščejo oblasti, štere dopuščajo krčme, da se v pijanosti vtopimo.

— **G. poslanec Klekl,** ar ešče nemrejo pisati, se po toj poti zahvalijo vsem, ki so ji za god kakkoli pozdravili.

— **Vmrli so v Žižki Horvat Štefan,** oča jurista Janka Horvat i vučitelja Izidera Horvat. Pokojni so bili pravi goreči krščenik, na zadnje tudi tretjerednik, dober oča svoje dece, ki so dugo robotali v Ameriki, da olejšajo krüj življenja svojoj deci, šteró so na vse dobro včili. Bili so stanoviten naš pristaš i ne samo naročnik nego ešče podpornik naši listov od nekda. Bog njim bodi plačnik za vse dobro, njihovoj žalostnoj družini pa tolažnik. Molimo za nji!

— **Železnica od M. Sobote v Lendavo** bi bila jako dobra, nego dosta hitrej se pride z motorom (automobilom). Pa ne s takšim žmetnim, ka je ova leta na odranske hiže blato špricao, nego s tistim finim, kak ide kak blisk i zmerom dene: be-be-be. Bi ga rad meo? Képi si bar 10 srečk od loterije za Martinišče. Či se ne voziš rad pa ga odaš i si küpiš za tisto šumo par plügov zemle, kola, plüg, brano pa dve kravi. Gnesden so težki časi, zato si trbej pomagati na vse forme.

Tjedenske novine.

— **Smrtonosen cigaretlin.** V Sodržičici je v ednoj oštariji spao sedlar Ant. Knol. Ar ga je zajtra dugo ne bilo vö s spalnice, je gospodar šo notri pa skoro bi ga zaliknolo, kda je odpro dveri, hiša je bila puna dima. Posteo i pod na dva kraja je bila vsa zgorena, sedlar pa v posteli mrtev. Zaspao je z gorečim cigaretlinom, od šteroga se je vüžgala posteo i dim je zadušo spečega.

— **Ne se njemi je posrečilo.** V Zagrebi je eden mesarski detič zapio dosta mojstrovi penez. Nato si je roko vso spresmicoao i pravo, da so ga roparje napadnoli, ga ranili i njemi pobrali peneze. Na policiji pa, ar je

bio vinjeni so naskori sprevidili, ka je vrli mesar bio sam ropar.

— **Spadaj v grob.** V Ljubljani je edna nekelko slepa starica, spadnola v odprto grobnico, štera je več kak 4 m. globoka. Skoro bi od straha mr-la i se je vsa stukla.

— **Što zakesne, dobi kosti.** V Zagrebi so tovaje gorvtrgnoli železno blagajno (kaso). Pa so najšli samo 5 jezero din. Eden den prle, pa je bilo v istoj blagajni več kak 1 miljon dinarov.

— **Dva razbitiva (automobila).** Ne daleč od Maribora sta se srečala dva automobila. Med njima so bila edna kola, šteri sta se oba ogibala, pa k nesreči oba na edno stran. Tak sta tresčila, da sta se razbila. Ljudje na njima so ostali neranjeni.

— **Smrt gračkoga pušpeka.** Pred Jožefovim so mrli Schuster, pušpek v Gradci, ki so bili rojeni pri sv. Ani na lgi, blüzi naše meje v Jürjovskoj fari.

— **To je pač v Ameriki!** V Detroit varashi so operirali (gorrezali) 1 den staro dekličko, šteroj so morali odrezati slepo krvajico. Operacija tak maloga deteta je bila prva na sveti.

Domača politika.

Ešče izda se majo dol v Belgradu za proračun. Samostojni demokratje i radičovci delajo na tom, da ga nebi mogli sprijeti do 1. aprila, kda mora biti po ustavi sprejeti. To si je dobro zapomliti. Samostojna demokratska stranka šče preperečiti sprijetje proračuna v pravom časi? Zakaj? Ali so ne ravno tej ljudje pred kratkim glasali za nove dače, za dačo na ročno delo, za zvišanje invalidne dače, za zvišanje dohodnine? Zakaj ščejo preperečiti zdaj, kda prinaša proračun prvokrat po bojni znižana bremena? O, to boli gospodo okoli demokratske stranke, boli, ar nemrejo ljudem pokazati drugo kek samo »zvišanje«. Vse, ka je naša stranka dosegnola zbogšanja za Slovenijo, njim je nikaj, vse podcenjujejo. Nego broji sami kažejo delo naši poslancov.

Po uradni brojaj se da zračunati, da de plačivala Slovenija 12 milijonov menje dohodnine kak dozda. Ali je 12 milijonov ne penez? Se zna, za gospodo že ne, štera je mela (koli Slavenske banke kaj za opraviti, za tistoga pa, ki čüti s siromakom davkoplačivalcom, za tistoga je že.

Lani je Slovenija plačala od cikoriije, karbida, sveč i piva približno 3 miljone 730 jezer d., dače vse to letos odpadne. To so miljoni, šteri so odvzeti z ram tisti, ki te potrebčine največ potrebüjejo, najmre siromaki.

Glasati za zvišanje dače, delati proti proračuni, kda so dajatve znižane, to imenuje demokratska gospoda delo za narod.

Svetovna politika.

Nasprotstvo med Anglijov i Rusijov. Zadnjič smo pisali, kak so napnjene strüne med Anglijov i Rusijov. Dnes pa lahko povemo, kak si Anglija prilično išče zaveznike. Zdaj je že popunoma dobila na svojo stran Italijo. Pred dobrim tjednom je Italija potrdila pogodbo z Rumunijov gledoč na Besarabijo i s tem je Anglija z Italijov vdarila Rusijo po najbolje bolečoj rani. Besarabija je jako rodovitna

pokrajina ovkraj Karpatov med vodama Prutom i Dnjestrom pa Čarnim morjom z deloma ruskimi deloma rumunskimi stanovniki. Do konca svetovne bojne je pokrajina spadala k Rusiji, potom so si jo pa prisvojili Rumuni. Stanovniki neso nikaj zadovolni z Rum. i si želejo nazaj. Zato tudi Rusija pri vsakoj priliki naglašá svoje pravice i terja Besarabijo nazaj. Kda so na mirovnoj konferenci v Parizi prevrejuvali Evropo i risali državam nove meje, so jo velke države (brezi Amerike) tudi v posebnoj pogodbi; prisodile Rumuniji. Vsaka mednarodna pogodba pa samo te postane valana, či jo potrdijo zbornice tisti držav, štere so jo podpisale. To pogodbo sta angleška i francoska zbornica odobrili pred nekaj leti, zdaj pa se je pridružila ešče Italija. Ona je čakala na priličen čas. da pri tom kaj zasluži. Anglija že po svoje da Italiji najem, v Rumuniji pa dobi pravice, da lahko vleče haske s petrolovi studencov i ešče druge gospodarske vugodnosti. Tak so lahko dnes na suprot vsem protestom Rusje zadovolne vse tri države: Rumunija, Italija i Anglija, vendar, ka ešče je ne, to se lahko zgodi, Besarabija ešče ostane nadale ja-bolko svaje, najbolje kisilo se zna za Rumunijo samo.

Bethlen je odložo svoje potüvanje v Italijo. Zadnje dneve se je ešče zvršo eden vekši dogodek, najmre že več mesecov napovedani magjarski obisk v Rimi. Ministrski predsednik, grof Bethlen je toti odložo svoje potüvanje do konca aprila, pač pa je ta odpotüvao naučni minister grof Klebelsberg. V Italiji ostane kakše tri tjedne i pripravi tam več predavanj. Sprijeti de tudi pri papi i králi v avdienco. Poprek se misli, da majo tej obiski gospodarski pomen, posebno pa pogodbe, da bi Madjari prišli na morje. Da so pa pri tom združeni tudi politični cili, se pa samo po sebi razmi. Za Bethlena i za vso Magjarsko bi bila največša pridobitev, da odpravijo kontrolno komisijo, k šteromi naj bi pripomagao z vsemi svojimi močmi prijateo Musolini. Roka mujvle roko!

ZAPISKI.

V »Jutri«! Zavolo našega zadržanja pri priliki zborovanja v Rogošovci se je »Jutro« pretečeni tjedem zaletelo v nas. Šče nam davati nekše lekcije (predge nam šče delati.) Mi Jutrove predge jako lepo odklanjamo, ar sami dobro znamo, ka je naša dužnost do naši volilcov. Za štafažo (peto kolo) »Jutri« i demokratskoj gospodi pa si naj nekoga drugoga zaberejo.

Karamo. Na pritisk nekšega visokoga demokrata se je več trgovcov i obrtnikov naročilo na demokratske liste: »Jutro« i »Domovino«. Vse te pitamo ali znajo, ka so včinoli s tem! Velka večina naše Krajine se je odločila za pošteno politiko Slovenske ljudske stranke, proti šteroj pa vodita »Jutro« i »Domovina« najodürnejši boj. Smo zato osvedočeni, da vnošteri trgovec i obrtnik imenüvani listov, šteri so v svojem bistvi protislovenski i brezverski, ne bi naročo, či ga nebi zmotio visiki staljš povedanoga demokrata, vendar pa pozavlemo vse te i druge, da se naročijo na liste ki odobravajo politiko, za štero se je odločilo naše lüdstvo skoro v absolutnoj večini, či kak se zna računajo s penezami, štere njim prinašajo naši lüdje.

Naj bodo osvedočeni, da znamo povedčiti svoje lüdstvo, či trbe. Za dnes naj bo zadosta! Dodamo le ešče to, da naj naši lüdje podpirajo s svojim obiskom samo tiste, ki nas podpirajo s tem da oglašajo ali naročajo naše liste.

Ugotavljamo. da se nahaja v M. Soboti tobačna trafika, šteroj dajo naši lüdje obilno zaslužititi, posebno s küpivanjom kolkov, štera pa suprot ponovnim zahtevam naši lüdi nešče preskrbeti, da bi mela na razpolago špice Družbe sv. Cirila i Meteda, nego vsiljavle z vsov trdokornostjov špice, šteri dobiček ide za Sokole. Ali mislite, da ne vemo kakše perje majo tej vtički!

Pošta upravništva.

Dol. Lendavske gorice, Hozjan. Odzdaj dobite i Novine i Marijina list več ga ne dajte Štefani Tkalec.

Mali oglasi.

K odaji

je po fal ceni štiristranska iz lesa napravljena hiža pri KOLOŠA PAVLI v Prosenjakovci.

Prodám

6 HP. parno lokomobilo in Klimax naftov motor 14 HP., tudi zamenjam mali avto za moderno motorno kolo. JUREŠ, mlin Križevci pri Ljutomeru.

Naznanje

onim, šteri ščejo telegrafске štange voziti iz šume grofa Szaparija iz Vučegumile v Bogojino na plac, de se plača od kubika 30 din. Zaslužititi more vsaka foriga na den od 200 do 300 din. Šteri so daleč, lahko ido na celi tjedem, ker štale majo na razpolago v Bogojini do 35 par konjov. Plačaa se v Bogojini vsaki ponedlek. Zglasiti se more v Bogojini pri FARKAŠ JOZEFI.

Š. MILAČ.

Z našega domovino-znanstva.

Autonomnim (samoravnajočim) pokrajnam, od šteri smo zadnjič pisali je predvsem menkalo pokrajinski zborov (poslancov), ki bi sklenjavali zakone za pokrajine, stere so bile pod njihovov rokov. To se je tembole občütilo, ar so v Beogradi naskori začeli centralizirati najvažnejše upravne posle, štere so začeli preperešati z območi pokrajinski vlad na pristojna ministrstva v Beograd. Tak so pokrajinske vlade več ali menje samo to zvršavale, ka je štela osrednja vlada v Beogradi.

Obstanek poedini pokrajín, kakti Slovenije, Hrvatske, Dalmacije itd. je bio naslednje zapečateni s sprijetjom današnje vidovdenske ustave na Vidov den 28. jun. 1921. I. Za mesec dni za tem je pri nas henjala poslovati pok-

rajnska vlada. Njene posle je prevzeo pokrajinski kraleski namestnik i jih je vodo z načelniki posamični oddelkov (kmetijskoga, šolskoga, pravosodnoga i. t. d.) *podneposrednim nadzorstvom ministra za znotrašnje zadeve*. Glavna skrb pokrajinskoga namestnika je bila, da odpravi staro ravnaje autonomne pokrajine i pripravi vse potrebno, da se oživijo nove po okrožjaj (oblastej), kak predpišuje ustava. V njegovom naslovi (pokrajinski namestnik za Slovenijo) se je ešče vsikdar bliščalo nam drago i sveto ime, s šterim imenujemo svojo lastno zemlo; žalostno, njegovi nasledniki, velki županje ga nemajo več.

Dnes mammo na ozemli stari pokrajini okrožja. Srbi i Hrvati imenujejo okrožje za oblast. Tüodnet pridejo reči: oblastna skupščina (na priliko v Maribori) oblastni inšpektor (nadzornik), oblastni poslanec i drugo. Pri nas ma reč oblast ščista drugi pomen, ne zaznamenuje kakše pokrajine, nego pravico i moč davati zakone i potom po nji opravlati gvišne posle. Tak ma samo duhovnik oblast i pravico zvršavati službo božo i deliti svestva, ali sodnik soditi, nihče drugi ne. Ar bomo ešče sledkar gučali od razločni takši pravic i oblasti štere se zvršavalejo v državi, pa da nede zamenjavanja bomo namesto srbske reči oblast rabili po našem okrožji, namesto oblastne skupščine, okrožne skupščine itd.

Na okrožje je bila država razdeljena na sprotoletje leta 1922. V celoj državi mammo 33 okrožij, šterim na čeli stojijo velki župani. Naša Slovenija je bila razdeljena na dve okrožji, ljubljansko i mariborsko. Obe se imenujeta po glavni varašaj, kde mata sedeže velkiva župana. Ljubljansko okrožje obsega kakši 9000 kvadratni kilom. i ma 540 jezer prebivalcov, mariborsko okrožje je velko okoli 8200 kvad. kilom. i računa 630 jezero prebivalcov. Broj prebivalcov je tü zato vekši, ar so sem priklopili tüdi sosedno Medjimurje s skoro 1000 jezero ljudmi, štero je najbolje gosto naseljeni kraj v našoj državi. Slovenska Krajina naravno spada tüdi k mariborsko-mi okrožji.

Vsako okrožje obstoji nadale z veči okrajni glavarstev. Imenujejo je tüdi srezka poglavarstva. Ozemle naše Krajine je ločeno na okrajno glavarstvo mursko-sobočko i dolnje-tendavsko. Pri nas obsegajo politični okraji poprek po 50 jezer stanovnikov i je vodijo okrajni glavarje. Vsaki okraj pa obstoji z nekaj občin, štere vodijo županje i so najmenše upravne enote.

Razdelitev države kak smo jo prle opisali, na okrožja, okraje i občine imenujemo politično razdelitev. Obstojijo pa ešče tüdi druge vrste razdelitvi, n. priliko sodna, vojna, cerkvena razdelitev itd., pa politična je med vsemi najvažnejša, ar se tü opravla največši tao upravni (ravnajoči) poslov.

GOSPODARSTVO.

FR. VOJSK.

Polodelci v Bogini.

Mesec oktober se je že približavao k konci, nego vsikdar je ešče bilo prijetno vreme. Kak navadno so se tüdi te lepi den zebralei kmetovje iz Bogine pod veškov lipov. Zadovolno so kadili iz svojih pipic i se živo razgovajali. Najglasnejši med njimi je

bio kmet Tomaž, ki je začeo tak modruvati:

Tomaž: Resan čüidno, ka se že dnesden vse v listaj čte. Čteo sam, da je prej nekši profesor z Rostoka znajšeo, da se prej polska redkev, to neprijetno ščetalje da z nekšim škropljenjom na lepi način odpraviti. Mislite, kak lepo i hasnovito bi bilo, či bi se naša pola mogla obarvati toga ščetalja. Pletev, do šteroga skoro itak zavolo pomenkanja časa nikdar nemre priti, bi potom odpadnolo.

Gregor: No, to de pali nekaj za našega Modrijana. Lani sam ga vido, kak je hodo po svojem ječmeni z nekšov škropilnicov na hrbiti, se stavlao tü pa tam i nekaj škropio. Nesam ga vüpaio pitati, ar bi mi te celo vöro predgao od njegove nove znajdbe. Po nakaj dnevaj sam šo tam mitno i opazo, da so mala betva polske redkvi na njivi popunoma posejnole. Od njegovoga hlapca sam sledkar zvedo, da je tisto tekočino küpo nekdi pri nekšoj družbi pa se njoj pravi železen vitrijol. Letos pali idem gledat, pa nega niednoga betva polske redkvi na njegovoj njivi.

Tomaž: Vse je lepo, venda pa mam proti tomi svoje pomisleke. Trüda je preci i košta tüdi. Modrijan lehko, ma puno mošjno.

Petek: Odked pa ma Modrijan telko penez? Vsikdar je prvi, kda za kaj novoga zvedi. Naküpo si je najprvi vsefele stroje, seja vsikdar nekša umetna gnojila, küpüje novo žito za semen. Pa vseedno ma peneze i se nam smeje. Kelko žita ma vsikdar na sprotoletje pa krme, kda že nam potenci ide s krmov. Či so te novotarije zrok njegovomi dobromi stališi, no potom bom na stara leta tüdi jaz šo za njim.

Veren: Zaistino či premislim, kelko je to verstvo šlo v zadnji 12 jetaj naprej, se nemrem tomi načüdivati, vej je njegov oča ednako stao z nami.

Tomaž: No to je pa očivesno, ne njogove novotarije, nego njegova žena ga je spravila na noge. Vej znate, študiráo je nekše verstvene tečaje, šo nato nekam za oskrbnika, se tam bogato oženo, to je vse, i nikaj več.

Petek: Nemogoče, znam, da je ešče peto leto potom, ka se je oženo, meo pri svojem svaki več duga, zdaj pa se je že vsega skopao.

Tomaž: Naj bo kak šče, jaz na te novotarije nejdem pa amen. Iz čtenja knjig se nemo včili njiv obdelavati. Da pa njemi tak dobro ide od rok, pa že more biti nekaj posebnoga.

Petek: Na comprnije pa venda né verješ več. Pa Modrijan je tüdi veren človik. Ali ne vidiš kak je navdüšeni za vsako dobro stvar, kak vestno opravla svoje verske dužnosti i z gospodom plivanošom sta si tak zdoobra.

Gregor: I či se ide za kakše dobrodelne namene je on vsikdar med prvimi.

Petek: Jaz mislim, da bo najbogše, či bomo mi prav skrbilivo njegova nasledüvali vse, ka bom vido pri njem dobroga, vpelam tüdi jaz.

Tüdi mi, so pravili vsi zvün Tomaža.

Tomaž: No, jaz pa že nemo šo za temi novotarijami, či vam je drago idite, da se te na pol gospecki človik malo z vami ponorčari.

Vsi ovi: Dobro! Včini, kak ščeš, mi bomo šli.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 225 Din., ovsa 165 Din. kukarice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din. Živina: Govenska v Ljubljani kg. 8—10 Din., teoci 10— Din., svinje 15—16 Din. Krma: Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 74 par, Schilling 8 D. 10 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 23 p., Švicarski frank 10 D. 94 Taljanska lira 2:52 D.

Samostalno podporno društvo „SVETI KRIŽ“ v Chicagi Ill.

je jako dobro za prekmurske Slovence i Slovenke. V društvo se sprejmejo moški od 16. do 50., ženske pa od 16. do 45. leta. Vstopnina eden dolar pri sprejemi v društvo. mesečna plačila za društvo eden dolar. Za to plačilo dobi vsaka kotriga ob priliki betega vsaki den eden dolar podpore, za smrtino pa 500 dolarov. Kotrig ma 280, gotovščine 1000 dol. Seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci popoldne ob dvema vöroma na No 1802 S. Racine Ave.

Odborniki so: predsed.: Štefan Ros, podpredsednik: Ivan Krapec, nadzorni predsed.: Ignac Markoja, tajnik: Štefan Hozjan 2049 W. Coulter Street, podtajnik: Martin Horvat, blagajnik: Štefan Jakšič, paziteo betežnih: John Hanc, računovoditela: Matjaš Grüškovanjak i Toni Balažic, paziteo društva: Štefan Kelenc.

Pri UPRAVI VELEPOSESTVA v

RAKIČANI se nahajajoči polnokrvni žrebci iz Lipčanske žrebarne se dajo za letošnje leto interesentom na razpolago. Prijave pri upravi v Rakičani vsaki den.

Podpirajte „NOVINE“!

PRODAM

mojo moderno zozidano, z vodovodom, lepo kopalnico in acetilensko lučjo opremljeno

hišo in posestvo,

kakor tudi kompletno pohišstvo za obedovalnico.

HORVATH KAROLY notaruš vp. V ROGAŠOVCIH (Sv. Jurju) Prekmurje.

Mali oglasi.

K odaji

je lepo imanje v Bučečovci, štero obstoji s 5 oralov pola, travnikov, hiše i škednja. Prednjem hram je pokriti s črepom. Poizve se pri FRANC LOVENJAKI, Bučečovci, p. Križevci št. 16.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDOŠI
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami.	BARNABAŠ
Prekmurska tiskarna v Murski Soboti.	trgovci z papirrom igračami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Cepljeno trsje

samorodno Jorkamadero, to je črnina kak Clinton, več jezero falatov oda trsnica, MATJAŠ KUKOVEC v Trnovcih šte. 43., p. Sv. Tomaž pri Ormožu. — Konkurenca nemogoča. —:

K ODAJI

je lepo imanje 5 plügov zemle, hram je zidani, s črepom pokriti i z velikim sadovnjakom. Cena se pozve pri JOŽEFI VRBNJAK, Iljašovci, p. Križevci pri Ljutomeru.

NAZNANJAM

cenjenomi občinstvi, da vsake vrste

ponošeni obleč

küpüjem i tržim. Cenjenomi občinstvi se priporoča SIMONKA JOZEF, D. Lendava šte. 96.

Na znanje županom!

VOLILNI IMENIK

in

ABECEDNI IMENIK

se dobi pri

IZIDOR HAHN

trgovini v MURSKI SOBOTI.